

[Statsministeren]

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den indsamling af materiale til brug for ministre, som regeringen har foretaget, har jo, som vi alle ved, givet anledning til en ganske stærk kritik. Det hænger uden tvivl sammen med, at vi har begået den fejl, at vi har ladet socialdemokratiets partikontor koordinere arbejdet. Det kan kaste et partipolitisk skær over det. Det har selvfølgelig ikke været regeringens hensigt – således som det f. eks. siges i spørgsmålet – at inddrage centraladministrationens embedsmænd direkte i den kommunale valgkamp.

Det, som jeg har bedt de enkelte ministre om, er at samle faktiske oplysninger om sager, som må skønnes at være af væsentlig betydning i de dele af landet, hvor ministre kommer ud, og det er der ikke noget nyt i. Vi gør det samme, når vi bliver stillet over for spørgsmål her i folketinget, eller når konkrete sager i øvrigt opstår det ene eller det andet sted. Lad mig også tilføje, vi ofte har fremskaffet oplysninger til de enkelte folketingsmedlemmer fra alle partier, når de har bedt en minister om det, og det er tit spørgsmål, som netop er af meget lokal karakter.

Vi ved, at der rundt i landet er en levende interesse for en lang række af de sager, som behandles her i folketinget og i centraladministrationen, og når ministre kommer ud til møder, ja, så bliver de gang på gang stillet over for spørgsmål om sådanne sager – måske ofte mere specielle sager. Vi mener, det er et vigtigt led i demokratiets funktion, at sådanne spørgsmål stilles. Vi mener også, at borgerne har et berettiget krav på, at regeringsmedlemmer kan give dem velunderbyggede svar på deres spørgsmål, i hvert fald om væsentlige lokale sager. Det er det hensyn, som vi mener er et vigtigt hensyn, vi har villet varetage ved den indsamling af oplysninger, vi har sat i gang.

Det materiale, som nu foreligger, er der ingen hemmeligheder i. Det står også, hvis det ønskes, til rådighed for partierne.

Lad mig slutte med at sige, at vi forstår, at den anvendte fremgangsmåde har givet anledning til kritik – en kritik, som jeg mener er berettiget på væsentlige punkter. Det vil regeringen tage til efterretning, og den kritiserede fremgangsmåde vil ikke gentage sig.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil godt først sige, hvad der ikke er problemet i denne sag. Problemet er ikke, at en socialdemokratisk partisekretær åbenbart har begået en dumhed. En socialdemokratisk partisekretær er ikke ansvarlig over for folketetinget. Problemet er heller ikke, at en minister beder om notater inden for sit embeds-område. Problemet er, at man beder om uspecificerede notater, der – det fremgår af hele sammenhængen – klart skal bruges i valgkampen. Man beder ikke om oplysning om bestemte sager, men beder uspecificeret om at få at vide: hvad rører sig her, hvad skal bruges i valgkampen? Her ligger problemet, og her er regeringen gået over grænsen.

Vi har ikke rejst sagen, fordi vi er sure over, at regeringen har en fordel, som vi andre ikke har, men fordi sagen berører vigtige principper. Der var et tidspunkt i statsministerens svar, hvor jeg var lige ved at være bange for, at statsministeren ikke helt havde forstået, at det var dette, der var vort anliggende. Men jeg synes, de sidste bemærkninger fejede enhver tvivl af bordet. Som jeg forstod statsministeren, så erkender regeringen, at man her er gået over grænsen, og at denne fremgangsmåde ikke skal gentage sig. Dermed er der trukket en vigtig grænse for, hvad en regering kan bruge centraladministrationen til. Centraladministrationen er ikke og skal ikke være til tjeneste kun for et enkelt parti. Den skal betjene alle borgere uanset partifarve.

Maisted (FP):

Jeg kan forstå på statsministeren, at det var en smutter, det her. Men jeg vil da godt lige have præciseret årsagen til, at miljøministeren eller det socialdemokratiske partikontor stillede 133 spørgsmål til miljøstyrelsen. Var det for at løse de forskellige sager, var det for at få svar på spørgsmål, som man ikke har kunnet få svar på i miljøudvalget – spørgsmål, der er stillet i oktober–november – eller var det for at give svar til virksomheder, der ikke har kunnet få behandlet deres hastesager i et halvt års tid, eller til andre, der er 2 år om at få behandlet deres sager? Er det det, der ligger til grund for socialdemokratiets iver nu? Er det for at få løst disse problemer, sådan at danske arbejdspladser kan reddes? Eller er det en manøvre for at øge arbejdsløsheden?